

Pensionärstiden blev bara ett par dagar

Precis innan pensionärstiden började för Lena Bondesson blev hon tillfrågad att komma tillbaka till jobbet.

Lena Bondesson har i 43 år jobbat med att sysselsätta äldre. Den 1 mars gick hon i pension. Två dagar senare var hon tillbaka på jobbet, nu som timanställd.

– Jag känner att jag gör något viktigt, säger hon.

SLÄTFLY

Terapin hette det på den tiden, när Lena Bondesson sökte och fick jobb i Torsås kommun. På 60 procents tjänst skulle hon sysselsätta pensionärerna som bodde på Mariahemmet.

– Det var mycket vävning då. Mycket vävning, gubbarna vävde också. Det var en man som vävde tolv meter i veckan, minns Lena Bondesson.

– Han tog nästan knäcken på mig, jag fick sätta upp en ny väv varenda vecka.

Vävarna såldes, och det var populärt.

Efter några år fick terapin större plats, och då började man göra tryck och andra saker.

Sedan kom ledningen fram till att terapin skulle vända sig till dem som inte bor inne på Mariahemmet och till sist började man kalla det för Träffpunkter. Kommunen hade en i Torsås, den som Lena Bondesson var ansvarig för, och en i Söderåkra, där Lena Bondesson hjälpte till en dag i veckan.

När vävningen minskade i popularitet, blev bingo desto mer populärt, och kortspel. Ofta bakar man också, tillsammans.

– Alla får en degbit och rullar sina bullar. Om någon inte kan eller vill, kan de i alla fall pensla eller hälla på socker. Och så fikar vi och de får en bulle med sig hem.

Lena Bondesson är ivrig när hon pratar, berättar om hur mycket arbetet betytt för henne själv, men också hur mycket hon känt att hon själv betytt för de äldre.

– Jag har alltid tyckt om mitt jobb. Det är inte många dagar som jag inte velat gå, säger Lena Bondesson.

– Men det är ju det att man ger den här, säger hon och håller upp ett lillfinger, och så får man det här, säger hon och håller upp hela handen.

– Man ger lite glädje, och får så mycket tillbaka. Man hjälper de äldre att behålla sina förmågor, och man ger dem en anledning att duscha och tvätta håret, när de ska i väg. Du ska veta att många ensamma struntar i det, de tycker inte att det behövs.

Hon hade tänkt att jobba till hon var 70, bara för att hon tycker att det är så givande.

Pandemin satte stopp för Träffpunkterna. Det satte också stopp för den riktiga glädjen i jobbet.

– Jag jobbade några dagar inne på äldreboendet. Men det fungerade inte för mig. Jag ville ut till mina pensionärer, och jag har gjort allt för att de ska kunna fortsätta att ha en gemenskap.

Under sommaren och början av hösten ordnade Lena Bondesson tillsammans med volontären Annika Håkansson möten i Inger och Greta Harryssons trädgård, och det kom alltid många äldre, ibland fler än det borde kanske.

När det blev kallare ville Lena Bondesson dra i gång Träffpunkterna igen – på covidsäkert sätt. Men det blev nej från ledningen.

– Sedan gick jag runt till pensionärer, och har pratat i telefon med dem, varje vecka. Visst har det varit bra, men det är inte samma sak. Jag kände att jag kan inte gå runt fyra dagar i veckan, och ska jag jobba så kan jag inte bara sitta och känna att jag inte gör något, så då bestämde jag mig att gå i pension.

Lena Bondesson fyller 65 i höst. Pensionsdatumet var satt till 1 mars. Hon hade visserligen gruvat sig lite: hon är en aktiv person. Men beslutet sjönk in och det finns ju mycket annat att göra: hon spelar padel ("det är skitkul!"), leder vävningen i Slätaflys bystuga och väntar två nya barnbarn till sommaren. Och så är det jobb på gården i Slätafly. Och trädgården.

– Jag älskar att jobba i trädgården. Eller åka iväg på cykeln eller mopeden och träffa vänner och familj. Men jag kan sätta mig och läsa en bok också, säger hon.

Men veckan innan pensionsdatumet fick hon frågan från sin chef om hon ville jobba lite ändå. På timmar.

– Jag sa ja. Så den 3 mars var jag tillbaka igen. Nu går jag runt två dagar i veckan till mina gamla, det är lagom. På onsdagar har jag dragit igång en promenadgrupp. Det ska bli roligt.

Hur länge hon ska vara kvar som timanställd har hon inte bestämt.

– Jag vill först och främst se till att Träffpunkterna öppnar igen, när det är möjligt. De är så viktiga, och det hoppas jag att kommunen också förstår.

Sofia Hedman
sofia.hedman@barometern.se